

ที่ อต ๐๐๒๓.๓/ว ๖๐๗๕

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอทุกอำเภอ และสำนักงานเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์

ด้วยศูนย์อนามัยที่ ๒ พิษณุโลก แจ้งว่าคณะกรรมการสาธารณสุขในคราวการประชุมครั้งที่ ๑๑๓-๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ มีมติให้ออกคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์ เพื่อการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าและเหตุรำคาญ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการสาธารณสุข จึงออกคำแนะนำต่อราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติตามกฎหมาย

ในการนี้ จังหวัดอุตรดิตถ์ จึงขอส่งคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์ เพื่อการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าและเหตุรำคาญ พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อใช้ประชาสัมพันธ์และเป็นแนวทางในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป รายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุตรดิตถ์

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร. ๐ ๕๕๔๐ ๓๐๐๘ ต่อ ๓ โทรสาร ๐ ๕๕๔๐ ๓๐๐๘ ต่อ ๗

ผู้ประสาน/ นางสุชาดา ฮวดยินดี โทร. ๐๘๗ ๓๑๘ ๒๓๐๔

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี

เลขที่รับ 10305

วันที่ 7 ต.ค. 2552

เวลา

ศูนย์อนามัยที่ 2 พิษณุโลก
ตำบลมะขามสูง อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

ที่ สธ ๐๙๑๒.๐๖/๖๗๕๖

๑ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอส่งคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข

เรียน ท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์
เพื่อการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าและเหตุรำคาญ พ.ศ.๒๕๖๑ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยโรคพิษสุนัขบ้าเป็นโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คนที่มีความรุนแรงมาก โดยผู้ป่วยที่แสดงอาการของโรคจะเสียชีวิตทุกราย และโรคพิษสุนัขบ้ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับมีการร้องเรียนเหตุรำคาญจากการเลี้ยงสุนัขและแมว คณะกรรมการสาธารณสุขในคราวการประชุมครั้งที่ ๑๑๓-๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ มีมติให้ออกคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์เพื่อการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า และเหตุรำคาญ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ คณะกรรมการสาธารณสุข จึงออกคำแนะนำต่อราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติตามกฎหมาย

ในการนี้ ศูนย์อนามัยที่ ๒ พิษณุโลก ขอส่งคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์ เพื่อการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าและเหตุรำคาญ พ.ศ. ๒๕๖๑ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อใช้ประชาสัมพันธ์และเป็นแนวทางในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพีระยุทธ สานุกุล)

ผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๒ พิษณุโลก

กลุ่มพัฒนานามัยสิ่งแวดล้อม

โทร. ๐ ๕๕๕๙ ๓๐๐๐ ต่อ ๑๔๖

โทรสาร ๐ ๕๕๕๙ ๓๐๐๓

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ hpc2@anamai.mail.go.th

คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์ เพื่อการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า และเหตุรำคาญ
พ.ศ. ๒๕๖๑

โรคพิษสุนัขบ้าเป็นโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คนที่มีความรุนแรงมาก โดยผู้ป่วยที่แสดงอาการของโรคจะเสียชีวิตทุกราย และโรคพิษสุนัขบ้ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับการร้องเรียนเหตุรำคาญจากการเลี้ยงสุนัขและแมว คณะกรรมการสาธารณสุขในคราวการประชุมครั้งที่ ๑๑๓-๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ มีมติให้ออกคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์เพื่อการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า และเหตุรำคาญ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น ต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการสาธารณสุข จึงออกคำแนะนำต่อราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติตามกฎหมาย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เพื่อประโยชน์ในการดูแล ป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเขตให้เลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว โดยให้ดำเนินการภายใต้มาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

๑.๑ มาตรการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

(๑) เจ้าของสุนัข และแมวต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนสุนัข และแมวต่อราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) เจ้าของสุนัข และแมว ต้องจัดการให้สุนัข และแมวทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ โดยการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่อสุนัข และแมวนั้นมีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือน และได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๓) หากเจ้าของสุนัข และแมวพบเห็นอาการ หรือสงสัยว่าสุนัข และแมวในครอบครองมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้กักสุนัข และแมวไว้ และแจ้งต่อราชการส่วนท้องถิ่นโดยทันทีเพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค ทั้งนี้ราชการส่วนท้องถิ่นต้องประสานสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์เขตแล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าในพื้นที่ตามประกาศเขตกำหนดโรคระบาดชั่วคราว ให้เจ้าของสุนัข และแมวทำการควบคุมสุนัข และแมวไว้ ณ สถานที่เลี้ยง จนกว่าจะสิ้นระยะเวลาตามประกาศ

๑.๒ มาตรการควบคุมด้านสุขลักษณะ

(๑) ให้เจ้าของสุนัข และแมวดูแลสถานที่เลี้ยงให้สะอาดและถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ รวมทั้งควบคุมดูแลมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๒) เมื่อนำสุนัข และแมวออกจากสถานที่เลี้ยงให้เจ้าของสุนัข และแมวควบคุมดูแลสุนัข และแมวมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อบุคคลอื่น

ทั้งนี้ โดยมีตัวอย่างร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นแนบท้ายคำแนะนำนี้

ข้อ ๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสุนัข และแมวในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยดำเนินการดังนี้

๒.๑ กักสุนัข และแมวดังกล่าวไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วัน แล้วไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของ ให้สุนัข และแมวนั้นตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น แต่หาก มีเจ้าของมารับภายใน ๓๐ วัน ให้ผู้นั้นเสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงสุนัข และแมวนั้นตามที่ได้ใช้จ่ายจริงแก่ ราชการส่วนท้องถิ่น

๒.๒ กรณีที่การกักสุนัข และแมวไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้อง เสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นก่อนครบกำหนด ๓๐ วันก็ได้ แล้วหักค่าใช้จ่ายและเก็บเงินส่วนที่เหลือแทนสุนัข และแมวได้

๒.๓ กรณีที่ปรากฏว่าสุนัข และแมวนั้นแสดงอาการของโรคพิษสุนัขบ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้ทันที

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีสุนัข และแมวจรจัดในพื้นที่ราชการส่วนท้องถิ่นควรประสานและร่วมมือกับ สำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์เขตแล้วแต่กรณี ดำเนินการควบคุมจำนวนสุนัข และแมวจรจัด และให้ได้รับการฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้า

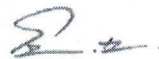
ข้อ ๔ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าให้ ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง กรณีที่มีการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าในพื้นที่ ต้องเพิ่มมาตรการในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชน

ข้อ ๕ กรณีราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อย สุนัข และแมวแล้ว ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ และประชุมชี้แจงข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าว เพื่อให้ ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบทั่วกัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้ต่อไป

ข้อ ๖ เมื่อข้อบัญญัติท้องถิ่นมีผลบังคับใช้แล้วให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการบังคับใช้กฎหมาย โดยเคร่งครัด

ข้อ ๗ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า ราชการส่วนท้องถิ่นยังมีอำนาจหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และพระราชบัญญัติ โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อีกด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายโอภาส การย์กวินพงศ์)
รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการสาธารณสุข

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบ (ร่าง) เทศบัญญัติเทศบาล.....
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว
พ.ศ.

หลักการ

*ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวให้เหมาะสมกับสภาพการของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสุนัข และแมวเพื่อประโยชน์ในการรักษา สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากโรคพิษสุนัขบ้า หรือโรคระบาดที่เกิดจากสุนัข และแมว สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว จึงตราเทศบัญญัตินี้

*ในกรณีที่ออกเทศบัญญัติใหม่ให้ใช้ถ้อยคำ “ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว” และในกรณีปรับปรุงเทศบัญญัติให้ใช้ถ้อยคำ “ให้ปรับปรุงเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว”

(ร่าง)
เทศบัญญัติเทศบาล.....
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
เทศบาล..... โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาล..... และผู้ว่าราชการจังหวัด..... จึงตราเทศบัญญัติไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาล..... เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อย
สุนัข และแมว พ.ศ.”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาล..... ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้ในที่เปิดเผย
ณ สำนักงานเทศบาล..... แล้วเจ็ดวัน

**ข้อ ๓ ในกรณีที่มีเทศบัญญัติอื่นที่ขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสุนัข และแมว” หมายความว่า กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลสุนัข และแมว
ให้เจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ หรือสถานที่อื่นใด

“การปล่อยสุนัข และแมว” หมายความว่า การเลี้ยงสุนัข และแมวในลักษณะที่มีการปล่อย
ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยง รวมทั้งการสละการครอบครองสุนัข และแมว

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่
ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงแนวอาณาเขตที่ดินซึ่งใช้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่
ติดกันเป็นพื้นที่เดียว

“เจ้าของสุนัข และแมว” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครองสุนัข และแมว
ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยง ผู้ให้ที่อยู่อาศัยและผู้ควบคุมสุนัข และแมวด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล.....

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี.....

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรี..... เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของ
ประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัข และแมว ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของ
ราชการส่วนท้องถิ่นดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

**ในกรณีที่ออกเทศบัญญัติใหม่ให้ตัดข้อ ๓ ออก

สุนัข และแมว” และในกรณีปรับปรุงเทศบัญญัติให้ใช้ถ้อยคำ “ให้ปรับปรุงเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว”

๖.๑ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวโดยเด็ดขาด ดังนี้

๖.๑.๑ ... (โปรดระบุขอบเขตของพื้นที่)... เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวอย่างเด็ดขาด

๖.๑.๒ ฯลฯ

๖.๒ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวเกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

๖.๒.๑ ... (โปรดระบุขอบเขตของพื้นที่)... เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขเกินจำนวน ตัว ต่อ... (ระบุจำนวนคร้วเรือน, ขนาดของพื้นที่)...

๖.๒.๒ ... (โปรดระบุขอบเขตของพื้นที่)... เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยแมวเกินจำนวน ตัว ต่อ... (ระบุจำนวนคร้วเรือน, ขนาดของพื้นที่)...

๖.๓ ให้พื้นที่ในเขตเทศบาล..... ทั้งหมดเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

๖.๓.๑ การขึ้นทะเบียนสุนัข และแมว

(๑) ให้เจ้าของสุนัข และแมวดำเนินการขึ้นทะเบียนสุนัข และแมวทุกตัวที่อยู่ในครอบครองต่อเทศบาล..... และรับบัตรประจำตัวสุนัข และแมวหรือสัญลักษณ์หรือวิธีการอื่นใด ตามแบบที่เทศบาล..... กำหนด

(๒) หากเจ้าของสุนัข และแมวต้องการมอบ สละการครอบครอง หรือเปลี่ยนแปลงสิทธิการเป็นเจ้าของให้แก่บุคคลอื่น ต้องแจ้งต่อเทศบาล..... ภายใน ... วัน

(๓) ในกรณีที่มีสุนัข และแมวเกิดใหม่ ให้เจ้าของสุนัข และแมวดำเนินการขึ้นทะเบียนภายใน วัน และสุนัข และแมวนั้นได้รับการฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้า

(๔) กรณีที่เจ้าของนำสุนัข และแมวที่อยู่ในครอบครองย้ายออกนอกเขตเทศบาล..... โดยถาวร หรือสุนัข และแมวที่อยู่ในครอบครองตาย เจ้าของสุนัข และแมวต้องดำเนินการแจ้งให้เทศบาล..... ทราบภายใน วัน

๖.๓.๒ การป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

(๑) เจ้าของสุนัข และแมว ต้องจัดการให้สุนัข และแมวทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ โดยการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่อสุนัข และแมวนั้นมีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือน และได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) หากเจ้าของสุนัข และแมวพบเห็นอาการ หรือสงสัยว่าสุนัข และแมวในครอบครองมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้กักสุนัข และแมวไว้ และแจ้งต่อเทศบาล..... ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงเพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

(๓) ในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าในพื้นที่ตามประกาศเขตกำหนดโรคระบาดชั่วคราว ให้เจ้าของสุนัข และแมวทำการควบคุมสุนัข และแมวไว้ ณ สถานที่เลี้ยง จนกว่าจะสิ้นระยะเวลาตามประกาศ

๖.๓.๓ การควบคุมด้านสุขลักษณะสถานที่เลี้ยง ให้เจ้าของสุนัข และแมวดำเนินการดังนี้
(๑) จัดสถานที่เลี้ยงสุนัข และแมวให้เหมาะสมและดูแลสถานที่เลี้ยงให้
สะอาดถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๒) ควบคุมดูแลสุนัข และแมวมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็น
อันตรายต่อผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๖.๓.๔ การควบคุมเมื่อนำสุนัข และแมวออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสุนัข
และแมวดำเนินการ ดังนี้

(๑) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วย
การสาธารณสุข เมื่อนำสุนัข และแมวออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสุนัข และแมวพกบัตร หรือติด
เครื่องหมายประจำตัวสุนัข และแมว และต้องมีการควบคุมดูแลมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตราย
ต่อบุคคลอื่น

(๒) ต้องจัดการมูลสัตว์หรือของเสียอันเกิดจากสุนัข และแมว ในสถานที่
หรือทางสาธารณะ หรือสถานที่อื่นใดที่ถูกสุขลักษณะโดยทันที

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบหรือได้รับแจ้งว่ามีสุนัข และแมวที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้า
หรือโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่
เห็นสมควรได้

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกเทศมนตรี.....

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล.....
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว
พ.ศ.

หลักการ

*ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวให้เหมาะสมกับสภาพการของพื้นที่ในชุมชน จะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสุนัข และแมวเพื่อประโยชน์ในการรักษา สภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากโรคพิษสุนัขบ้า หรือ โรคระบาดที่เกิดจากสุนัข และแมว สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว จึงตรา ข้อบัญญัตินี้

*ในกรณีที่ออกข้อบัญญัติใหม่ให้ใช้ถ้อยคำ “ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อย สุนัข และแมว ” และในกรณีที่ปรับปรุงข้อบัญญัติให้ใช้ถ้อยคำ “ให้ปรับปรุงข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการ เลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว ”

(ร่าง)

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล.....

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบล..... โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล..... และนายอำเภอ..... จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล..... เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล..... ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

**ข้อ ๓ ในกรณีที่มีข้อบัญญัติอื่นที่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสุนัข และแมว” หมายความว่า กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลสุนัข และแมวให้เจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ หรือสถานที่อื่นใด

“การปล่อยสุนัข และแมว” หมายความว่า การเลี้ยงสุนัข และแมวในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยง รวมทั้งการสละการครอบครองสุนัข และแมว

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงแนวอาณาเขตที่ดินซึ่งใช้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่ติดกันเป็นพื้นที่เดียว

“เจ้าของสุนัข และแมว” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครองสุนัข และแมว ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยง ผู้ให้ที่อยู่อาศัยและผู้ควบคุมสุนัข และแมวด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบล.....

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.....

ข้อ ๕ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบล..... เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัข และแมว ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

**ในกรณีที่มีข้อบัญญัติใหม่ให้ตัดข้อ ๓ ออก

๖.๑ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวโดยเด็ดขาด ดังนี้

๖.๑.๑ ... (โปรดระบุขอบเขตของพื้นที่)... เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวอย่างเด็ดขาด

๖.๑.๒ ฯลฯ

๖.๒ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวเกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

๖.๒.๑ ... (โปรดระบุขอบเขตของพื้นที่)... เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขเกินจำนวน ตัว ต่อ... (ระบุจำนวนครัวเรือน, ขนาดของพื้นที่)...

๖.๒.๒ ... (โปรดระบุขอบเขตของพื้นที่)... เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยแมวเกินจำนวน ตัว ต่อ... (ระบุจำนวนครัวเรือน, ขนาดของพื้นที่)...

๖.๓ ให้พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล..... ทั้งหมดเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมวต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

๖.๓.๑ การขึ้นทะเบียนสุนัข และแมว

(๑) ให้เจ้าของสุนัข และแมวดำเนินการขึ้นทะเบียนสุนัข และแมวทุกตัวที่อยู่ในครอบครองต่อองค์การบริหารส่วนตำบล..... และรับบัตรประจำตัวสุนัข และแมวหรือสัญลักษณ์หรือวิธีการอื่นใด ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบล..... กำหนด

(๒) หากเจ้าของสุนัข และแมวต้องการมอบ สละการครอบครอง หรือเปลี่ยนแปลงสิทธิการเป็นเจ้าของให้แก่บุคคลอื่น ต้องแจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบล..... ภายใน ... วัน

(๓) ในกรณีที่สุนัข และแมวเกิดใหม่ ให้เจ้าของสุนัข และแมวดำเนินการขึ้นทะเบียนภายใน วัน และสุนัข และแมวนั้นได้รับการฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้า

(๔) กรณีที่เจ้าของนำสุนัข และแมวที่อยู่ในครอบครองย้ายออกนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล..... โดยถาวร หรือสุนัข และแมวที่อยู่ในครอบครองตาย เจ้าของสุนัข และแมวต้องดำเนินการแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบล..... ทราบภายใน วัน

๖.๓.๒ การป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

(๑) เจ้าของสุนัข และแมว ต้องจัดการให้สุนัข และแมวทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ โดยการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่อสุนัข และแมวนั้นมีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือน และได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) หากเจ้าของสุนัข และแมวพบเห็นอาการ หรือสงสัยว่าสุนัข และแมวในครอบครองมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้กักสุนัข และแมวไว้ และแจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบล..... ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

(๓) ในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าในพื้นที่ตามประกาศเขตกำหนดโรคระบาดชั่วคราว ให้เจ้าของสุนัข และแมวทำการควบคุมสุนัข และแมวไว้ ณ สถานที่เลี้ยง จนกว่าจะสิ้นระยะเวลาตามประกาศ

๖.๓.๓ การควบคุมด้านสุขลักษณะสถานที่เลี้ยง ให้เจ้าของสุนัข และแมวดำเนินการดังนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงสุนัข และแมวให้เหมาะสมและดูแลสถานที่เลี้ยงให้สะอาดถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๒) ควบคุมดูแลสุนัข และแมวมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๖.๓.๔ การควบคุมเมื่อนำสุนัข และแมวออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสุนัข และแมวดำเนินการ ดังนี้

(๑) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เมื่อนำสุนัข และแมวออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสุนัข และแมวพกบัตร หรือติดเครื่องหมายประจำตัวสุนัข และแมว และต้องมีการควบคุมดูแลมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อบุคคลอื่น

(๒) ต้องจัดการมูลสัตว์หรือของเสียอันเกิดจากสุนัข และแมว ในสถานที่หรือทางสาธารณะ หรือสถานที่อื่นใดให้ถูกสุขลักษณะโดยทันที

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบหรือได้รับแจ้งว่ามีสุนัข และแมวที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้าหรือโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.....

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

นายอำเภอ.....